

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР МИЛОРАД ЛОНЧАР, ПАРОХ И СТАРЕШИНА ХРАМА • 0478 922 154 • frmilorad@hotmail.com

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР ПЕТАР ДАМЊАНОВИЋ, ПАРОХ • 0467 613 165 • protapetar@hotmail.com

 [SVTROJICAMELBOURNE](http://SVTROJICAMELBOURNE.com) [СВТРОЈИЦАБРАНЗВИК](https://www.youtube.com/SVTROJICABRUNSWICK) [HOLY.TRINITY.BRUNSWICK](https://www.facebook.com/HOLY.TRINITY.BRUNSWICK)

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 6. ДЕЦЕМБАР 2020. Број 66 Година II

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

БЕСЕДА ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА Г. СИЛУАНА У КИЗБОРОУ НА ДАН ВАВЕДЕЊА ПРЕСВЕТЕ БОГОРОДИЦЕ У ЈЕРУСАЛИМСКИ ХРАМ

У име Оца, и Сина, и
Светога Духа.

Високопреподобно
монаштво, високо-
копречасно и преча-
сно свештенство,
драги српски народе
парохије Светог Архи-
ђакона Стефана, драга
Цркво Христова Вик-
торије,

Нека је благосло-
вен данашњи дан,
нека је срећан празник и нека је
благословено ово наше свето сабо-
ровање! Свето Литургијско са-
брање, молитвено, као Цркве Хри-
стове на овим просторима. Ево,
после више месеци - скоро пола
године - да се поново видимо ли-
цем у лице, да се заједно обраду-
јемо једни другима! Да се заједно
растеретимо од оних терета које
смо носили и које носимо као
хришћани, сведочећи истину Хри-
стову у нашем животу у овоме
свету.

Драги оци, драги вер-
ници, поновићу ону исту
поруку коју сам већ изго-
ворио и коју изговарам
изнова боравећи на тери-
торији државе Викторије,
а она је: да се радујем као
ваш архипастир што по-
ново видим своју духовну
децу, што сам поново за-
једно са вама у светом ли-
тургијском саборовању,
што видим, браћо и сес-
тре, да сте, после толико
месеци, духа крепког и

саосећамо са вама, да
молитвено будемо са
вама, да делимо, барем
на овај начин, терет
који сте носили. А
нема страшнијег те-
рета од тога да човек
од човека буде одвојен
- када сабор верујућег
народа не може да се
окупи око Господа
Бога свога заједно на
Литургији. Дакле, о-
нако како је Господ

срца ведрога, не сломљеног. А то је
зато што сте народ који носи искру
вечности у себи. Зато што сте на-
род који је, иако силом наметнутих
прилика био одвојен физички од
својих светих храмова, никада сво-
јим мислима, молитвеним узда-
сима и духом се сигурно није одва-
јао од Господа Бога, од светога
храма, и једни од других.

Ми смо се, браћо и сестре, у
осталим деловима наше Митропо-
лије, где је владала већа слобода
него у Викторији, трудили да

Бог од самог постања желео да
буде, када је ходао заједно са Ада-
мом и Евом у рајском врту.

Али ето, браћо и сестре, испити
дођоше, испити прођоше. Терети
беху велики, али полако васкрсава
изнова наш народ и ова држава се
враћа некаквој нормали. Међутим,
за већину људи остају велике ране,
ожиљци и последице. Верујте
браћо и сестре, када сам прешао
границу из Новог Јужног Велса и
Викторије, поготово када смо се
приближили граду Мелбурну, осе-

тио се велики духовни те-
рет. Јер није лако, није
природно човеку да буде
у изолацији, да се налази
ван заједнице и заједни-
чарења. Напротив, кажу
Свети Оци, да је слика па-
кла управо изолација, у
одвојености човека од чо-
века; али томе претходи
одвојеност од Бога, од
правог односа са Њим, а
затим и од својих ближ-
њих.

Зато, браћо и сестре, ви који сте носили овај терет, заједно са својим свештенством, добићете велику награду од Бога, за своје исповедништво, за своје трпљење, веру и наду у ова веома изазовна времена. Похваљујем оце који су вам сигурно, по својој савести и могућностима, били на располагању као пастири, трудећи се да сваку душу растерете, да свакога чују, разумеју и приме, да свакога утеше колико је то могуће - а и сами су носили велики терет изолације и рестрикција које су биле наметнуте.

Али ето, браћо и сестре: ево на Свето Ваведење, на празник када Света Богородица улази у храм јерусалимски, предаје се од својих родитеља, да би она постала храм Бога живог; ево ми се на тај празник налазимо у овом велелепном храму, који нас подсећа на Царство Небеско. И, управо је Пресвета Богородица, верујемо, била непрестано у молитви пред престолом Сина свога за наш верни народ, за Цркву његову свету овде, у овом делу Аустралије и широм света, где је било тешко и где је душа вапила Небу. Сигурно је Пресвета Владичица Богородица обилазила све вас и давала вам снаге да издржите ово бреме. Пресвета Богородица је ушла на њен празник у храм, у Светињу на Светињама, где је првосвештенику било допуштено да уђе једном годишње. Она је тамо ушла, надахнуто поведена од стране првосвештеника Захарије, да би сместила несместивог Бога у себе и постала ова икона коју видимо иза себе у олтару - "шира од Небеса". И тиме је, браћо и сестре, две ствари остварила. С једне стране, призив сваког човека да постане храм Бога живог. Наравно, она је то на један посебан начин постала, а сви смо ми, као они саздани по лику и подобију Божијем, призвани да будемо храм Бога живог, кроз свети живот у Цркви, кроз Свете Тајне,

кроз врлински, аскетски - хришћански живот. А са друге стране, Пресвета Богородица је испунила оно што су пророци наговештавали да треба да се збуди: а то је да Дјева зачне и роди сина, који ће носити име Емануил, што значи: с нама Бог. И заиста, браћо и сестре, са нама је непрестано

Бог. Ма колико нам је тешко, са нама је Бог, и треба да то знамо и да се радујемо када имамо прилику да поднесемо нешто за Његово свето име. Јер и наши преци су тако страдали, и први хришћани; и тако Православно хришћанство кроз векове, носи крст Богочовека Христа, и живот Његов живи овде на земљи.

Зато, браћо и сестре, понављам, да се радујем, заиста, што сам овде са вама, што смо поново заједно на овом свештеном сабрању, и радујем се што вас видим живе и здраве, те да у вама дух није сломиљен; него постоји у вама снага обновљења, која тек треба да добије своју праву форму.

Нека сте благословени од Господа! Нека је срећан Празник! Нека мајка Божја благослови и чува све нас, Она, која је ушла у храм, да поведе све нас за руку те да и ми долазимо што чешће у наше свете храмове и, кроз живот

у храму и по Богу, постанемо свети храмове.

Доводимо браћо и сестре нашу дечицу у храмове, јер ово је природан простор за њих, ово је њихов дом. Како их је само било лепо видети данас. Видим, неки од њих имају управо толико година колико је и Мајка Божја имала када је ушла у Храм Божји. Благодарим оцима, оцу Александру и оцу Дејану за њихову службу у овом светом храму и међу овим народом који им је поверен у ово време великих испита. Поздрављам вашу жртву и ваш подвиг и молим од Господа помоћ, да вам подари снаге да наставите са вашим пастирским делом окупљања и ревновања за стадо које вам је поверено.

Поздрављам и оца архимандрита Петра, који је верни слуга цркве Христове и као монах молитвеник пред Господом за Стадо Божије - да Бог благослови њега и братију манастира Илајна.

Поздрављам и нашег драгог оца Милорада, великог трудебеника у ова времена. Посматрали смо и радовали се жртви коју је он са о. Петром приносио на олтару пастирствовања и исповедништва у саборном храму, старајући се за добро верног народа своје парохије и шире од тога. Реч њихове утехе је достигала широм Митрополије наше и широм света. Нека Господ благослови и њега и оца Петра на њиховој жртви.

Поздрављам и наше дивне ђаконе, протођакона Миодрага, нашег иконописца и веома искусног ђакона наше Митрополије. Нека Господ благослови његов рад и дело. Поздрављам и нашег драгог ђакона Ненада, такође, ђакона наше Богом спасаване Митрополије.

Нека сте сви благословени благословом Пресвете Дјеве Марије, коју данас прослављамо! Амин.

ИСТРАЖУЈТЕ ШТО ЈЕ УГОДНО ГОСПОДУ

Опште је познато да треба слушати савете разумних људи, а нарочито је лако закључити да је неопходно слушати савете светих апостола, који су имали ту радост да се друже са Господом и од Њега слушају реч Божију. То и јесте разлог што су посланице апостола постале незаобилазна писана реч, за свакога ко се озбиљно жели да бави духовним животом. Нарочито су вредни савети апостола Павла, кога је Христос накнадно позвао. А који је своју ревност, у ранијем животу, радећи против хришћана, преобразио у ревност за Христа. Кома више ништа на овом свету није представљало вредност сем личности самога Господа. Он нам поручује и следеће: „Истражујте што је угодно Господу“ (Еф. 5,10). Да бисмо могли да истински следимо Господа, неопходно је да знамо шта Он очекује од нас. А да бисмо знали шта очекује од нас, морамо да „истражујемо“ и пронађемо шта је то што нам је чинити.

Господ нам о томе говори кроз Свето Јеванђеље. Свака Његова јеванђелска прича има јасну поруку о томе како да се понашамо, шта да чинимо у одређеном тренутку, како да живимо. Тако, прича о „човеку коме роди летина“ и који је сакупивши летину у новосаграђене житнице, рекао души свој: „Душо; имаш многа добра сабрана за многе године; почивај, једи, пиј, весели се“ (Лк. 19). Шта би друго Бог могао да каже него: „Безумнице, ове ноћи шражиће душу твоју од тебе; а оно што си припремио чије ће бити“ (Лк. 12,20). Спаситељ не каже да не треба сакупљати жито у житнице. Да не треба бринути о храни и пићу, али јасно говори о томе да то није једини циљ нашега живота. Да сакупљамо добра на овоме свету и да у томе видимо основни циљ нашега живота. Као и увек, Он подвлачи значај наше бриге о својој

души, о лику Божијем у нама. О томе да је „душа претежнија од тјелѧ“.

О овој причи Св. Николај каже и следеће: „И рече: ово ћу учинити: *порушићу житнице своје и подићу веће, и овде ћу сабраћу сва жита своја и блага своја. Ето што је главни шруд неразумна човека! Место да се шруди да поруши старога човека у себи и подиће новога, он улаже сав свој шруд у рушење старих и подизање нових житница, нових амбара и салаша. Њега ће окруживаћу зависћи и на њега ће се сипаћу клења. Јер ће сиромашни људи ледати са завишћу на његово бојаштво, а ладни ће га проклињати збој шврдичлука и себичности. И тако, његово бојаштво допринесиће пројасћу и његовој и његових суседа. Његова душа пројасаће збој шврдичлука и себичности, а душе његових суседа пројасаће збој зависћи и проклињања (Омилије – 26. недеља по Духовдану).*

Наше материјално богатство нас везује за земљу. Оно нас обавезује да редовно бринемо о одржавању блага, о његовом унапређењу, о осигурању, о томе да му се нешто не деси, да не изгубимо. Бриге су толико велике да човек временом постане роб тога богатства. Постане истински слуга, а уопште не примети кад му се то деси. Има једна прича која сликовито говори о томе како човек изгуби свој мир због богатства. Једном сиромашном човеку, његов богати комшија да 5 златника, због његових услуга. Наиме, овај сиромашни човек, често је помагао своме комшији око разних послова. И никада није бринуо за награду. Овај би му понешто платио, али ништа нарочито. Једном приликом, богатом човеку је нешто било јако важно и обрати се своме комшији, замоли га да му ово заврши, а он ће га богато наградити. По обичају, овај то

уради тачно и на време и богаташ дође код њега, похвали га а као награду уручи му 5 златника. Марко, како се сиромашни човек звао, буде изненађен овако богатом наградом, прими то и оде кући. Сада наступе проблеми. Сакрије он ове златнике на једно место, за које је сматрао да је безбедно, али после неколико сати, промени мишљење. Устане и сакрије златнике на безбедније место. Целу ноћ он није спавао, већ је устајао и поново сакривао златнике. После ове непреспаване ноћи, схвативши да је изгубио свој мир, устане, оде код свог комшије, врати му златнике и захвали рекавши: „Ево теби твоји златници, ово није за мене. Ја не могу да посветим цео свој живот бризи за златнике. Не желим да проведем још једну непреспавану ноћ“.

Ова прича нам много говори о томе како брига о материјалним стварима закупира човека и постави себе у први план. Против тога се није лако борити. Али, зато је добро слушати савете светих Божијих људи, а нарочито ученика Христових, који су нам и пренели Његову науку, протумачили је и дају јасна упутства како да се понашамо, а да наше понашање буде уоквирено у јеванђелске оквире. „Истражујте што је угодно Господу“, један је од савета о коме увек треба размишљати и кога се треба придржавати. Сам Христос каже у Беседи на Гори: „Не сабирајте себи блага тамо где рђа и мољца квари и где лојови пошкољавају и краду, већ сабирајте блага на небу, тамо где рђа и мољца не квари и где лојови не пошкољавају и краду. Јер где је благо ваше, ондје ће бити и срце ваше“ (Мт. 6,19-21).

Господе помози нам да разумемо Твоју поруку о благу на небу! Амин.

Прота Милорад Лончар

МИСЛИ ЗА 6. ДЕЦЕМБАР

И ВИДЕ БОГ ДА ЈЕ ДОБРО
(ПОСТАЊА 1)

Све је чисто и безгрешно, браћо, што је створено и како је створено од пречистога и безгрешнога Бога.

Свака твар Божја чиста је и безгрешна док год је окренута к Богу, док год није одвојена од Бога и док није постала враждебна Богу. Свака твар сама собом хвали и прославља Бога док је год чиста и безгрешна. Зато Псалмопевац и говори: *све што дише нека*

хвали Господа. Алилуја! (Пс. 150, 6). Свака умна твар Божја осећа као природну и главну намену, да хвали Господа.

Па кад је тако, браћо, људи се питају, па кад је тако, откуда зло у свету? Од греха, само од греха. Грех је ангела светлог претворио у ђавола. Ђаво је самог себе драговољно учинио сасудом греха, па је онда похитао да и друга створења Божја учини таквим сасудима. По слободном самоопредељењу уз ђавола су пристали у грех и други неки ангели, а потом и први људи, Ева и Адам. Отуда је произашла мешавина добра и зла у свету. Но оно што је од Бога у створењима и данас је добро као и првих дана стварања. Отров је дошао од греха, јер грех и јесте отров, најљући отров што постоји. Грех је проузроковао проклетство, донео помрачење умова, изазвао бунт

створења према Творцу њиховом, удаљио човека од Бога и човека од човека, и човека од природе, и природу од човека.

О браћо моја, од Бога је све добро, а од греха све зло. Не постоји никакво зло везано с Богом, и не постоји никакво зло неvezано с грехом. Многи су филозофи испитивали суштину зла, и по грубости ума свога тврдили су, да је зло у материји, да је материја зло. Међутим, само ми хришћани знамо, да је суштина зла грех, и да друге суштине зло нема сем греха. Отуда је веома јасно да ако се желимо сачувати од зла, морамо се чувати од греха.

О Боже безгрешни, помози нам сачувати се од греха и греховног трулења. Теби слава и хвала вавек. Амин.

Свешћи владика Николај

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ЗА НАРЕДНУ НЕДЕЉУ

<p>НЕДЕЉА, 6. ДЕЦ /23. НОВЕМБАР 2020. СВ. АМФИЛОХИЈЕ, ГРИГОРИЈЕ И АЛЕКСАНДАР</p> <p>ЈУТРЕЊЕ у 9ч; ЛИТУРГИЈА у 10ч</p>	<p>НЕДЕЉА ДВАДЕСЕТ ШЕСТА ПО ДУХОВИМА - Глас 1.</p> <p>Јутрење: Јеванђеље васкрсно 4. Лк. 24, 1-12 Литургија: Апостол Еф.5, 8-19; Јеванђеље Лк. 12,16-21</p>
<p>ЧЕТВРТАК, 10. ДЕЦЕМБАР</p>	<p>АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ У 18ч</p>
<p>СУБОТА, 12. ДЕЦЕМБАР</p>	<p>ВЕЧЕРЊЕ УОЧИ НЕДЕЉЕ У 18ч</p>
<p>НЕДЕЉА, 13. ДЕЦЕМБАР СВ. АПОСТОЛ АНДРЕЈ ПРВОЗВАНИ</p>	<p>ЈУТРЕЊЕ у 9ч, ЛИТУРГИЈА у 10ч</p>
<p>ДРЖАВНИМ ПРОПИСОМ БОГОСЛУЖЕЊА СУ ДОЗВОЉЕНА СА 80 ОСОБА</p>	

Епископ Силуан

ЕПИСКОП СИЛУАН У ПОСЕТИ НАШОЈ ПАРОХИЈИ

Данас, на дан светих: Амфилохија Иконијског, Григорија Акрагантског и Александра Невског, почаствовани смо и обрадовани посетом нашег духовног поглавара, Његовог Преосвештенства Господина Силуана. Пошто долази први пут у посету, по ублажавању мера, уведених због корона вируса, Епископ Силуан је видно узбуђен, а посебно радостан због сусрета са свештенством и паством у Викторији, често понављао, у другим

парохијама следеће речи: „Ево, после више месеци - скоро пола године - да се поново видимо лицем у лице, да се заједно обрадујемо једни другима! Да се заједно растеретимо од оних терета које смо носили и које носимо као хришћани, сведочећи истину Христову у нашем животу у овоме свету“.

Ми, свештеници, са Црквеним одбором и свим пододборима наше Парохије и Црквене општине, као и парохијанима, изражавамо искрену добродошлицу Преосвешћеном Епископу Силуану. Добро нам дошао свети Владико!